

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Szentés, Kossuth-tér és
Mindszent, Szabadság-u.Ide intézendők a lap szel-
lemi részét illető minden-
nemű közlemények, hir-
detési és előfizetési díjak.

Egyes szám ára 10 fillér.

ALFÖLDI HIRLAP

FÜGGETLEN POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

1 évre --- K 10
1/2 évre --- K 5
1/4 évre --- K 2:50Hirdetések jutányos áron
számíttatnak.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik: Vasárnap és csütörtökön.

Telefon szám: Szentés, 35.

Felelős szerkesztő: Diamant Manó

Hát még mindig csak beszélünk.

Mintha Magyarország egész lakossága csupa vénasszonyokból állna, annyit beszélünk, mindig beszélünk, de soha semmit sem teszünk.

Hangoztatjuk jogainkat az ország önállóságához. Hangoztatjuk, hogy jogunk van a külön vámterülethez, a »Magyar jegybankhoz«, a hadseregben magyar címerhez, nemzetiszín zászlóhoz, de a legtöbb frázis, legtöbb szó hangzik a történelmi jogainkról.

De mintha a magyar nemzetbe valami gyáva szellem bujt volna bele, számtalan jogainknak nem tudunk, de nem is akarunk érvényt szerezni.

Ami jogainkat mindig, minden téren és minden tekintetben tiszteletben tartják. Engedik, hogy jogunk legyen a függetlenséghez, de kulancsként belénk kapaszkodnak. Respektálják az önálló vámterülethez, külön jegybankhoz való jogainkat is, de azért közös vámterület és közös bank van, hogy minden vagyonunk az utolsó falat kenyérig az osztrák jognélküliek zsebébe vándoroljon.

De ez mind semmi ahhoz képest, hogy mennyire szentnek tartják a mi

történelmi jogainkat, nemcsak a közös intéző körök, hanem még a magyar delegáció tagjai is.

Fölállnak, beszélnek a mi szentsérthetetlen történelmi jogainkról Boszniára és Hercegovinára vonatkozólag. Lelkes, szép szavakban mondják, hogy követelik Bosznia és Hercegovina Magyarországához való csatolását.

Mikor azután vége van a szép hangzatos, hazafiui tüztől égő beszédnek, föláll a közös pénzügyminiszter, aki Boszniának és Hercegovinának a kormányzója is és elmondja, hogy Boszniába még magyar zászló is van és a magyar bankokat se verik ki Boszniából, igaz, hogy az osztrákokot még kevésbé. Dicsekedve említi, hogy a közszállításokban Magyarországot a kvóta arányon felül részesítette. Azt nem mondta, hogy a Bosznia és hercegovinai postatakarékpénztár igazgatója kereken kijelentette, hogy csak egy pár magyar tisztviselőt lesz kegyes a Bosznia postatakarékpénztár tisztviselői között megtűnni. De erről nem kötelesek a magyar delegáció tagjai tudni.

Ha nem magyarokkal van dolga a közös pénzügyminiszternek, akkor bizonyára az annyi hangoztatás után nem mert volna azzal dicsekedni, hogy a történelmi jogon Ma-

gyarországhoz tartozó Bosznia és Hercegovinában a magyarságnak majdnem olyan jogai vannak, mint Ausztriának. És ha a magyar delegáltak nemcsak beszélnek, hanem tenni is akarnának valamit, akkor tiltakozniok kellett volna azon perfidia ellen, hogy a mi tulajdonunkat más használja és meg kellett volna mondaniok a kormány szép urának, hogy nekünk jogunk van Boszniához és ha jogunkat valaki megcsorbitani merészeli, azt eltiporjuk, megsemmítjük.

De a magyar delegátusok nem mondtak semmit, hanem vita nélkül megszavazták Bosznia és Hercegovina költségvetését, pedig azt jog szerint nem nekik, hanem a magyar országgyűlésnek kellett volna megszavazni, hiszen Bosznia és Hercegovina történelmi jog szerint Magyarország-hoz tartozik.

De hát ők magyarok és így mindig beszélnek, mindig csak beszélnek és nem jut eszükbe az, hogy: »minden Demoszténesznél szebben beszél a tett.«

Amerikáznak.

A magyar országyűlési képviselők nagyon különösen fogják föl hivatásukat. Azt hiszik, hogy a kép-

TÁRCA

Tea mellett.

Csányiék az asztalnál ültek; vacsoráltak. Együtt volt az egész familia; az özvegyasszony, a lánya, meg a fia, azon kívül a lakójuk, Emma kisasszony, egy sápadt, szép, érett leány, aki egész nap szaladgált rongyos, olcsó kis pénzekért a tanítványai után s aki ilyenkor, este, halálrafaradtan ült le, pongyolájában, a terített asztal mellé s a lecke óráiról mesélt amazoknak nagy, eseményszámba menő, de alapjában véve igen elenyésző dolgokat:

— És akkor, — folytatta, miközbe szaporán, kavargatta teáját a pakfonkánállal, — és akkor bement az asszony a konyhába és ott is kereste a cselédet és telekiabálta a házat, hogy; «Julcsa! Julcsa!» És a Julcsa egy darabig sehol se mutatkozott, azután csendesen kinyílt az irodaajtó és Julcsa előbb a borzas fejét dugta ki rajta, azután egészen kibujt és át akart illanni a konyhába, de az asszony — őnagysága — meglátta

és... hány kockacukrot tett a teámba, Juci?

— Ötöt. No és?... Megpofozta a Julcsát?

— Dehogy, őnagysága bement az irodába és, miután meggyőződött róla, hogy már az irnok elment, szépen megpofozta az urát és ezt mondta neki: — Pszt, egy szót se! Tudok mindent! Azt hitem, hogy a Szebenyák miatt korzás a Julcsa, de a Szebenyák jobb izlésű ember irnok-létére és különben sincs már itt. Így hát én elválok tőled, gazember, és ezután akár frizernőt fogadhatsz a Julcsához, aki naponként hatszor fésülje... Hany kanál rum van a teamban, Juci?

— Másfél. No és elvált tőle?

— Dehogy. Ezeket ismerni kell. Ezek az asszonyok nem törődnek az uruk hűségével. Ezek csak azt nézik, hogy meglegyen a jólétük; a szakácsnő a szobalány, a kazikisaszszony. Hogy meglegyen a fényűzés, a drága szabó, a sok gyemánt, meg a színház, meg a hangversenyek! Hogy sejembe suhogjanak, parfümde fürödjének, Wewnerrel masszírozassák az arcukat, és ne hiá-

nyozzanak a déli korzóról. Ezek nem törődnek vele, hogy egész nap hol járt az uruk, csak estére tele erszénynyel jöjjön haza. Ez is — őnagysága — csak ép lármázott és izléstelenkedett, de eszeágában se volt elválni. Bánta is ő, hogy a Julcsa-e, vagy valamelyik mulatóbeli Lilienne. Olyan mindegy az neki! Teasütemény nincs. Juci?

— Nincs. Kifogyott... De hát akkor miért pofozta az urát?

— Kis butám!... Hát azért, mert másnap eret akart rajta vágni. Mert neki ez a kis idill épen kapóra jött, Mert nem is érzett mást mint örömet, amiért a jó istenke ezt az ügyet ilyen tapintatosan és kedvérevalón elintézte. Egy barsonykabátra fájt a foga, egy talpigérő, kívül-belül prémés, hatszaz forintos köpönyegre s mert már három darabot szerzett magának az idén ezzel az óhajával nem mert előrukkolni, mindaddig, amíg a Julcsa... No, most már érti?

— Pfuj!

— Hat persze, hogy pfuj, ámbár ahogy vesszük! Az ura, a doktor, egészen megérdemli a feleségét. Na, egy, ro-

viselés nem egyéb, mint egy szép cím, amellyel parádézni lehet, és a mely jogot ad arra, hogy a képviselő ur részt vehessen az udvari bálon.

A képviselők négyötöd része nem gondol azzal, hogy a képviselés nemcsak cím, hanem egy fontos hivatal, amely előnyöket biztosít ugyan viselőjének, de rá fontos és felelősségteljes terheket is ró.

Hosszú szünet után, végre 16-án ülést tartott a képviselőház. Azt lehetett volna hinni, hogy a tanácskozási termet zsufolásig megfogják tölteni a képviselők, akik a munka jelszavaival lettek megválasztva. De a sok munkára váró képviselő a ház ülésén távollétével tündökölt. Meg kellett számlálni a jelenlevőket, hogy vannak-e negyvenen, vagyis tanácskozás képes-e a ház.

A számolás gyönyörű eredménnyel végződött, a megjelent képviselők többen voltak, mint negyvenen. Négy százötvenháromból negyven. Tehát még a képviselők 10 százaléka sem tartotta szükségesnek kötelességének teljesítését.

Mert a képviselők meg nem jelenése súlyos kötelesség mulasztás volt. Kötelesség mulasztás, amelyet megbocsátani lehet. Vagy nincsen dolga a magyar parlamentnek, hogy a képviselőknek munkát adjon? Megvan már szavazva hat héttel az év vége előtt a jövő évi költségvetés? Megvan már hosszabbítva az év végén lejáró bankszabadalom? Vagy elvan talán intézve a bankszabadalom helyett a különjegybank felállítása?

Nincsen!

Nincs költségvetés. Nincs rendezve a bankügy. De azért a magyar

képviselők úgy gondolják, hogy majd ráérnek dolgozni máskor.

A magyar nép milliói nem azért választanak képviselőket és nem azért fizetik azokat, (mellékes, hogy rá van e utalva a fizetésre, vagy nem, mert azért mind felveszi) hogy jogcímet adjon nekik Budapesti éjszakák megismerésére, hanem azért, hogy dolgozzanak, hogy alkossanak törvényeket, megvédjék az állam jogait és szentnek tartsák azokat a jogokat, amelyeket a választópolgárság rájuk ruházott.

Mert van-e szentebb, szebb hivatás, mint törvényeket alkotni a nép millióinak és bölcs belátással intézni azok sorsát.

A képviselőház szerdai ülésén egyik képviselő nagyon helyesen mondta hogy a képviselők amerikáznak. Mert a meg nem jelenésnek ez a legjobb elnevezése a képviselő urak, nem sztrájkolnak, hanem csak amerikáznak.

Az ország tanárai fenyegetődztek amerikázással, ha fizetésüket nem fogják megjavítani és az egész ország ijedten gondolt arra, hogy mi fog történni a kultúrával, ha a tanárok amerikáznak, vagy sztrájkolni fognak.

Az ország törvényhozói, akik munkája, ha dolgoznának fölérne a tanárok munkájával, nem jelentik be előre, hanem bejelentés nélkül amerikáznak. Talán a képviselő urak is fizetésjavítást akarnak kicsikarni.

Ki tudja? A mai világban minden megtörténhet, még talán az is, de ez nem valószínű, hogy az amerikázó képviselő urak, majd ha a nép keserves filléreiből a milliókat kell meg szavazni Ausztriának, sztrájkba lépnek.

A munka és a tőke.

Társadalmi átalakulások korát éljük. Az egész világ az átalakulás okozta forrongás behatása alatt áll.

A tudomány gyors léptekkel halad előre, hogy kifürkésze a természet nagy, fenséges jelenségeit, amelyet a múlt század tudósa előtt emberi ésszel fel nem fogható volt, hogy azt az emberiség jobblétének előmozdítására fordítsa. Tudni akarunk minden, ami körülöttünk történik a világűrben és lent a földön. Az elmúlt századok tudósai a világűr titkait akarták kifürkészni, a mai tudomány inkább a föld természet jelenségeinek kifürkészésével foglalkozik. Amily átalakító hatása volt a csillagászatban Gallileinek és Keplernek, éppen olyan, vagy még sokkal nagyobb átalakító hatása volt Edisonnak, Marconinak a társadalomban.

A huszadik század a villamosság jegyében indult meg, Villamosságot már ezredévek óta ismerik, de annak óriási hasznáról fogalmuk se volt. A villamosság egy félszázad alatt átalakította a földet. A villamosság segítségével ma már nincs távolság, nincs lehetetlenség.

A nagy átalakulások okozta változások mindinkább előtérbe szorítják az emberi egyenlőség kérdését is.

Ma már a nép szabadság utáni vágya nem hirtelen fellobbanás, mint a francia forradalom alatt volt, hanem az emberrel veleszületett hajlam, melynek uralomra jutását a társadalomba, nem fogja semmiféle hatalom meggátolni.

»Egyenlők vagyunk« mondja a

busztis, fekete ember és a szakála a mellénygombjáiáig ér. Így látszólag, nagyon tisztos és komoly ur, de ha közelebb jön, egészen más... Pedig közelebb jön, szeret olyan közel jönni, hogy elfogja az ember szeme elől a napvilágot! És így közelről — mondom — egészen másképp fest! az arca kipirosodik és a szeme csakugy szikrázik, habzsol, nyel azonkívül a keze nem nyugszik soha... Kérek még egy szelet citromot!

— Tessék. Miért nem nyugszik a keze?

— Hogy miért?... Hát ezt igazán nem tudom. De nagyon kellemetlen. A multkor meg is montam neki.

— Mit?

— Hogy az ember — egy szegény leány — mikor a diplomájával neki indul a leckeadás göröngyös mezejének, nem, is sejti, hogy felnötteket is kell majd oktatni.

— És ő mit mondott?

— Nevetett. Alig vette komolyan. De később már komolyan vette és azt mondta, hogy buta vagyok... vagy idealista. Nem emlékszem tisztán, de vala-

melyik a kettő közül. De azért még akkor is kezet csókolt és elmesélte, hogy volt egyszer egy barátnője, egy nevelőnő egy gyönyörű kis francia leány, aki nekik lakást tartott egy elegáns, belvárosi házban és hogy a leány neki rengeteg pénzbe került, mert úgy megszogta a selyem harisnyát, meg a Holzer toiletteit, hogy el nem tudott lenni ezek nélkül; olyan leheletszerű, finom, selyem-pókhálót húzott a lábaira, hogy az erek is keresztül kékeltek a szövésén, azután gyalog soha nem járt, mert ő — a doktor — számozatlan gummirádlit bérelt neki évszámra, és kaviárral élt, meg osztrigával, meg más, efajta finom ételekkel. És persze, nem futkosott már a leckeórák után hanem a fölösleges pénzt bevite a bankba. Szóval jó dolga volt, finom dolga, uri dolga... Én erre megkérdeztem, hogy miért lett vége, és ő azt felelte, hogy a leány nem becsülte meg magát, összebarátkozott valami egyéves önkéntessel, nem is huszárönkéntessel, csak egy egész közönséges gyalogossal és ő egyszer rájuk lesett, mikor a lépcsőházban bucsuzkodva, csókoltak.

— Az ilyen szemét népség! — mondta gögösen a doktor. — Nem háljalja azt meg, hogy az ember kihuzza a sárból. Ezután jobban megnézem, kit méltassak a bizamlamra...

És akkor történt, hogy megcsókolta a kezemet, s az én agyamon átvillant, hogy jó lenne egy kis boszut állani az asszonyom önagyságán azért a sok lnézésért, kinzésért, szekaturáért, amelyben itt részem volt. Jó lenne egy kicsit elvenni az urát, meg azokat a pénzbeli javakat, amelyek neki járnának ki. Jó lenne hátradőlni a puha, rugalmas kocsikulcsban, s gögösen fölvetni és soha meg nem hajtani drága-kalapos gyönyörűen fésülte fejemet... És a doktor újra kezet csókolt és a hajamat megsimította és nem siettetett, csak finoman, a pillantásával, mosolygásával nógatott...

— No és?... Miért hagyja abba? Beszéljen!...

A szép, érett, okos szemű leány véreborult arccal, mosolygósan hajolt a csészéje fölé:

— Jesszus Mária, egészen kihűlt a teám!

Alba Nevis,

mai kor embere, nem frázisként, hanem józan és hosszú megfigyelés után.

»Egyenlők vagyunk és ennek az egyenlőségnek érvényt is fogunk szerezni«, ez a jelszó abban a harcban, amely a tőke és a munka között megindult.

A nép milliói tudatára ébredtek annak, hogy a munkás karok nagyobb hatalmat képviselnek, bármilyen összegű de azért mindig csak viszonylagos értéket képviselő pénznél. És mivel tudatában vannak hatalmuknak, annak érvényt is akarnak szerezni. De a munka érvényesülése előtt áll, az uralkodó tőke, amely nagyobb hatalmat tulajdonít magának a munkánál és nem engedi, hogy hatalma megcsorbítottassék.

Folyik a harc kérelhetetlenül a munka és tőke között. A nagy harcban, amelynek eldőlése nagyobb átváltozást fog előidézni a világban a »francia forradalomnál« a munkát a dolgozó proletarmilliók, a tőkét pedig a mai társadalom, mint a tőke társadalma képviseli.

Ezen nagy harc megnyilvánulásai a sztrájkok és a kizárások, amelyek ha nagyobb mérvet öltenek, gazdasági viszonyokat alapjukban támadják meg.

A harc folyik és nem lehet tudni hogy mikor lesz vége. De az eredmény bizonyos, a harcból végeredményképpen a »munka« fog diadalmasan kikerülni, mert az emberi egyenlőség érvényesülését ideig-óráig megakasztani lehet, de megakadályozni nem.

Föltámadt a rém.

Néhány hét óta megnyugodott a fölizgatott közönség. Mindenki azt hitte, hogy a hideg idő beálltával sikerült erélyes intézkedésekkel az ázsiai kolera terjedését megakadályozni és a pusztító járványt csirájában elfojtani. Az egész országban megszűnt a félelem, a hatóságok is kezdték a közönségnek a sok kellemetlenséget okozó erélyes intézkedéseket visszavonni, mikor végigszárguldott a rémhir az országon, hogy a rettenetes betegség nem szűnt meg, csak pihent.

A rém átköltözött a Dunántulról a Duna—Tisza. közé. Egész Bácsbodrog vármegye megvan fertőzve.

Mintha csak kiakarta volna gunyolni az emberi akaratot, amely az ő rettenetes hatalmával mert szembe szállani.

A vig, az öröké jókedvű bácskai urak arcáról eltűnt a mosoly, hogy helyet adjon a halálos rémületnek.

Bácsbodrog megye székhelyén

szombaton ijesztő mértékben lépett fel az ázsiai kolera, eddig nyolc ember halt meg. A sebesültek számáról nincsen biztos tudomás.

A zombori kolera ismét szükségessé teszi a regevényesebb intézkedések megtételét.

Nem szabad megelégednünk azzal, hogy egészségügyi rendeleteket hozunk, hanem gondoskodni kell a hatóságoknak arról is, hogy az egészségügyi rendeleteknek érvényt is tudjon szerezni.

Szentesi piacon, meg a többi helyiség piacain is ki van függesztve a tábla, hogy a tej, túró, tejfel kóstolása tilos. Arra azonban nagyon kevéssé ügyelnek, hogy ezt a rendeletet respektálja-e valaki. De még ha respektálja is, nem a kóstolgatás által lehet a járványos betegségeket terjeszteni. Megkellene vizsgálni azt is, hogy mi az, amit eladnak. Tiszta-e a tej. Nem hamis-e a tejfel és a túró?

Tudvalevőleg a tej óriási mennyiségű baktériumot tartalmaz, amelyek a nem forrált tejet valósággal mérgezik. A tejet különben is vízzel nagyon könnyen lehet hamsítani, mert a vízzel kevert tejet megfelelő eszközök nélkül, még a hozzáértők se tudják a valóditól megkülönböztetni. Már pedig, aki a tej hamisítására vetemedik nem igen törődik azzal, hogy az a víz tiszta, bacillusmentes víz legyen.

Nem ártana, hanem azt hisszük, hogy szükséges volna az ilyen veszedelmes időkben ha bele-bele tekintene a hatóság néha a piaci tejárusok köcsögeikbe, hogy ugyan mi is van benne.

Nem szabad a hatóságoknak a legtöbb költségbe kerülő intézkedésektől se visszariadni, mert »jobb félni, mint megijedni.«

HIREK.

Megyegyűlési képviselők választása.

Folyó hó 23-án, szerdán járulnak a szavazó polgárok a választási urna elé, hogy meggyőződésük szerint leadják szavazatukat arra, akit leghivatottabbnak tartanak, hogy őket a megyegyűlésen képviselje. Ez a választás titkos lesz. És ezt ne feledje el és szavazzunk mindannyian meggyőződésünk szerint, mert se terrortól, se megboszulástól félnünk nem kell. — Szentesen 19 bizottsági tagsági hely kerül betöltésre. Az I-ső kerületben 6, a II-ban 4, a III-ban 5 és a IV-ben 4 bizottsági tagot választanak.

— Városi közgyűlés. Szentes város képviselőtestülete folyó hó 28-án, hétfőn közgyűlést tart, melynek főtárgya a költségvetés lesz.

— A ref.kör felolvasó estélyét nov. 20-án d. u. 4 órakor a szokot helyen a következő műsorral tartja meg. Felolvas: tisz. Kiss László lelkész ur. Szaval Papp Lenke. Harmonium játék: Gellér János ur. A felsőpárti iskolában: Felolvas Szilágyi Károly és kuli Ferenc tanító ur. Az estélyen az érdeklődők és a kör tagjai szívesen láttatnak.

— Hódmezővásárhely város új szervezete most készül. Meglepő annál az új szervezetnél az, hogy a rendes szokásoktól eltérőleg személyszaporítás helyett, a személyzet csökkentését akarja előidézni. A szervező bizottság beszűntetni javasol: 15 irtóki állást, a községi birói, tűzoltó parancsnoki, valamint még igen sok szolgálai állást is, a mennyiben a közgyűlés már azt is kimondotta, hogy a város részére nem tart fogatokat. Ugy látszik, hogy Hódmezővásárhelyen elhalálozták, hogy spórolni fognak.

— Szeged város a húdrágaság ellen. Szeged város törvényhatósága a húdrágaság ügyében a kormánytól — a többek között — azt kéri, hogy a Balkán államokból, de különösen Szerbiából az élő állat behozatala, korlátlan mennyiségben, lehetőleg alacsony vámtételek mellett megengedessék. Amennyiben pedig a már megkötött kereskedelmi szerződések azt akadályozták, inditassék meg az eljárás a szerződések módosítására.

— Katalin bál. »A Mindszenti Kereskedők és Iparosok köre« f. hó 27-én a kör könyvtára javára, a kör összes helyiségeiben zártkörű Katalin bált rendez.

— Leányegyleti közgyűlés. A mindszenti leányegylet elnöke, mivel a multkori összehívás sikertelen volt, a közgyűlést ismét ma d. u. fél 3 órára összehívta, mikor a közgyűlés tárgyaról az egyesület további fentartása, vagy feloszlata az alapszabályok értelmében a jelenlevők határoznak.

— Halálozás. A szentesi nyomdászoknak gyászuk van. Egy fiatal, mindig szorgalmas kötelességtudó szaktársukat Oltyán Gábort 21 éves korában f. hó 17-én ragadta el a nyomdászok kérelhetetlen betegsége, a tüdővész. A fiatal munkás betegsége széleskörben nagyrészvétet keltett. Temetése f. hó 19-én, szombaton délután ment végbe nagy részvét mellett. A temetésen a szentesi nyomdászok testületileg vettek részt és koporsójára szép koszorút helyeztek.

— A budapesti »Vigszinpad« vendégjátéka. Kiséri Sándor igazgató vezetésével a budapesti »Vigszinpad« tegnap este a Petőfi kávéházban jól sikerült magas művészi színvonalon álló előadást rendezett. Az előadást ma este megismételik, amiket minden bizonnyal a tegnapi siker még impozansabban fog megisméltődni. A társulat a hétfolyamán Mindszenten, a Goldner-féle vendéglőben fog előadást tartani.

— Földgáz Mezőhegyesen. Mezőhegyesről jelentik: A földmifelésügyi minisztérium elhatározta, hogy az állami ménésbirtok összes üzemeit és a nagy gőzmalom gépeit a mélyebben fekvő talajrétekből nagy mennyiségben előjövő

földgáz felhasználására alkalmas szivógázmotor beszerzésére és az ezzel kapcsolatos munkálatok költségeire harminckétezer koronát irányoztak elő az 1911. évi költségvetésben.

Nyilttér. *)

*E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő

Köszönetnyilvánítás.

A legmélyebb fájdalommal mondunk köszönetet mindazoknak, kik forrón szeretett fiunknak

Oltyán Gábornak

végtiltsztségtételén megjelentek és nagy fájdalommal enyhítették, fogadják a leghálásabb köszönetünket.

Szentes, 1910. nov. 19-én.

A gyászoló család.

Kiadótulajdonos: **Diamant Manó.**

Szentes város polgármesterétől.

9793/1910. sz.

Hirdetmény.

Értesitem a város lakosságát, hogy az ázsiai kolera elleni védekezés, továbbá általános közegészségügyi érdek megóvása folytán úgy a Tisza és Körös folyókból, valamint a Kurca, Nagy-völgy és a gödrös területek vizeiből jeget termelni és azt jégvermekben elraktározni nem szabad, aki ezen tilalmam ellen vét, mint közegészségügyi kihágást elkövetőket megbüntetem, a rendőrkapitányságot pedig utasítottam, hogy a tilalmas helyekről szerzett jeget koboztassa el és az illető költségére semmisíttesse meg.

Szentes, 1910 november hó 14 én.

Dr. Mátéffy,
polgármester.

ÉRTESÍTÉS.

Értesítjük az igen tisztelt közönséget, hogy hizott-sertéseket a legmagasabb napi árban vásárolunk. Miután a szalámi hussertések vágása megkezdődött, saját üzleteliségeinkben a paprikás és kocsonyának való fej és lábat különként 50 krajcárért, a zsirszalonnát 88 krajcárért, a hájat 96 krajcárért, a zsirt pedig 1 forintért árusítjuk.

A midőn magunkat az igen tisztelt vásárlóközönség szives jóindulatába és pártfogásába ajánljuk — a jó és pontos kiszolgálásról részünkről is biztosítjuk.

Tisztelettel

KARDOS ISTVÁN
GÉMES PÁL

hentések Mindszentén Piacz-tér.

Hirdetmény.

A városi téglaháznál elbontott kemencékből kikerült téglák f. évi december 6-án d. e. 8 órakor kezdődőleg a helyszínén tartandó nyilvános szóbeli árverésen azonnali készpénzfizetés mellett elfog adatni.

Szentes 1910. nov. 6-án.

Kalpagos Sz. Imre,
gazdasági tanácsnok

Uj kovács műhely.

A régi jóhírnevű **Mihály János-féle** kovács műhelyt átvettem. Midőn van-szerencsém erről Mindszent község gazdaközönségét tisztelettel értesíteni, egyben kérem szives pártfogásukat. Igérem, hogy a magam részéről minden lehető elfogok követni, hogy: **szakszerű, jó munkámmal**

a közönség igényeit kielégíthessem. — Szives pártfogást és minél több megrendeléseket kér tisztelettel

Hevesi Gáspár

kovács-mesterl
Mindszentén.

Egy jókarban levő

Szeifert **billiárd asztal** eladó
Bertók János „Korona“ vendéglőjében
Mindszentén.

Hirdetmény.

A Kurcában termelt nád folyó évi december hó 5 én helyszínén tartandó nyilvános szóbeli árverésen szakaszonként, azonnali készpénzfizetés mellett elfog adatni.

Az árverés d. e. 8 órakor a szegvári határnál d. u. 2 órakor a Kurcahidnál kezdődik.

Szentes 1910. nov. 6-án.

Kalpagos Szabó Imre,
gazdasági tanácsnok.

Eladó ház.

Soós József Vásárhelyi-utca 64-ik számú háza eladó. — Értekezhetni a tulajdonossal a fenti szám alatt

Olcsó és igen jó tűzifa!

Van szerencsém a közönséget értesíteni, hogy Mindszentén, az alsó kompjárásnál, a Tiszaparton 500-ól fát rakattam partra,

1-ső rendű hasábos bükkfa öle (ötöles máglyában)
34 korona.

Kiölezve: ölenként, vagy fél-ölenként adva, egy öl fa ára csak **32 korona.**

Tölgyfát (öt öles máglyában) 32 koronáért, felölezve 30 K-ért árusítom. Csakis száraz és elsörendű fát adok el! Kérem a tisztelt közönséget, hogy faszükségletét nálam sziveskedjék beszerezni.

Tisztelettel

Baksay József.

Pontos és lelkiismeretes szállításért jótállok!

Vajda B. utóda **Könyvnyomdája**
Szentes, Kossuth-tér 4. sz. (református bérház).

Telefonszám 35.

Készít: Lakodalmi és báli meghívókat, elfogazási kártyákat, névjegyeket, gyászlapokat és kereskedői nyomtatványokat stb.

Könyvnyomdám a modern technika minden követelményeinek megfelel, amennyiben e szakmába vágó munkák gyors elkészítéséhez úgy személyzet, mint gép és betűanyagok tekintetében a vidék első könyvnyomdáival versenyképes.

Telefonszám 35.

Továbbá ügyvédi, közjegyzői, rovatolt munkák, valamint művek elkészítését szép kivitelben olcsó áron állítok elő.

Nagy hirlapkiadó vállalat!